

ogsaa, hvor der har været Lejlighed dertil, anstrengt mig for at kunne vise baade over for Flertallet som over for samtlige Medlemmer i dette høje Ting den Imødekommen, jeg var i Stand til, men jeg kunde alligevel ikke tænke mig, at Meningen kunde være at vise mig en saa stor Imødekommen som den at vedtage Jærnbane-forslag, som man ikke i og for sig ellers kunde ønske vedtagne. Og jeg maa da ogsaa sige, at efter Udvalgsbetænkningens Fremkomst, staar det mig ganske klart, at det ikke har været nogen rigtig Korrespondance; thi jeg kan ikke se rettere, end at det ærede Udvalg med de Forslag, det har stillet gennem dets Flertal, har vanskeliggjort mig det i høj Grad at føre Regeringens Forslag igennem. Jeg maa allerede her sige, at hvis de Forslag, Flertallet her har fremsat, fastholdes gennem alle Stadier i fuldt Omfang, og Flertallets Forslag her i Stedet for Regeringens tidligere Forslag fordres gennemført uden nogen væsentlig Forandring, vil jeg ikke kunne gøre mig Haab om, at det vil blive mig muligt at kunne gennemføre dem. Velviljen bliver i saa Fald reduceret til, at Forslagene henlægges ligesom forrige Aar, kun at jeg og de Herrer have haft en meget stor Ulejlighed, som vi ikke havde i Fjor, men Resultatet kan let efter mit Skøn blive det samme som i Fjor, nemlig at der intet kommer ud af disse Reforme. Jeg kan dog vedblivende ikke tænke mig, at dette skulde være Meninger, og jeg vil derfor opfatte Forslaget som et Forhandlingsgrundlag, som noget, vi kunne tale om og se at komme til Enighed om saavel mellem Regeringen og dette Ting som mellem Tingene.

Med Hensyn til Formen er det afgjort, at det ærede Udvalg maatte vide, at den ikke kunde tiltale mig efter den Stilling, jeg netop ved disse Jærnbane-forslag har indtaget lige fra Samlingens Begyndelse, idet jeg meget nøje har fastholdt, at hvert enkelt Jærnbane-forslag skulde fremtræde for sig, uafhængigt af ethvert andet Forslag, saa at man altsaa stod frit over for hvert enkelt Forslag og — da de alle repræsenterede meget paatrængende Foranstaltninger — forhaabentlig vedtage dem alle, hver for sig, hvilket sidste der var saa meget mere Grund for mig til at vente, som Tingene allerede i Fjor havde vedtaget det ene, indstillet det andet og udtalt sig fordelagtigt om de to sidste som Forslag, der i og for sig fortjente at sættes i første Række. Naar nu de 4 Forslag, som bleve fremsatte efter meget nøje Overlæg fra Regeringens Side, netop bleve fremsatte

alene, for at Opgaven skulde være ikke blot begrænset i langt større Grad end i Fjor, men tillige begrænset til saadanne Forslag, om hvilke man kendte Tingenes Stilling, skal jeg ikke nægte, at det overraskede mig, at man nu vilde knytte de to sammen i eet Forslag, udelade det 3die, i alt Fald et meget vigtigt Led, som Regeringen har ønsket, og indføre et nyt Led, om hvilket der fra Regeringen foreligger Meddelelse til Udvalget om, at den ikke har kunnet indlade sig paa at stille noget Forslag i den Henseende. Men ogsaa af Hensyn til Stillingen til det andet Ting ville de Herrer ikke kunne fortænke mig i, at jeg i Dag anser mig forpligtet til at reservere mig alt. Thi selv om det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) kan have Ret i, at man af og til ser Jærnbane-forslag hægtede sammen, saaledes at der tilvejebringes en vis Ligevægt over for de forskellige Ønsker fra de forskellige repræsenterede Interesser, tror jeg dog alligevel ikke, at det ærede Medlem er af den Mening, at man bør bære sig saaledes ad, at man sender Lovforslag, om hvilke der ikke foreligger noget udarbejdet Projekt, og som Regeringen ikke har støttet eller villet fremsætte, i Samlingens allersidste Dage op til det andet Ting, som ikke kender det mindste — om jeg saa maa sige — til Sagen; og siger: Vær saa god, nu maa I tage dette foruden en hel Mængde andet, som her er foreslaaet. Det er en Fremgangsmaade, som jeg, oprigtig talt, synes, at det ene Ting, ligegyldigt hvilket, ikke er berettiget til at anvende over for det andet. Ogsaa af den Grund beklager jeg, at man har hægtet alle disse Love sammen. Jeg tror, at det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (R. Claussen) har sagt noget rigtigt godt og fornuftigt om dette Spørgsmaal i sin Mindretalsbetænkning. Jeg fandt i alt Fald ved Gennemlæsningen af de faa Linier, han havde skrevet, at de netop angav min Tanke med Hensyn til den foreslaaede Sammenkædning af alle disse Jærnbane-forslag. Jeg kan derfor i saa Henseende ganske henholde mig til det nævnte ærede Medlem.

Men mine Betæneligheder angaa ikke blot denne Form: at hæfte alle disse Forslag sammen, vedtage dem i Løbet af nogle faa Dage og sende dem op til det andet Ting, som staar ganske uforberedt, om jeg saa maa sige, og skal modtage som en Helhed, som eet Lovforslag, hvad der i Virkeligheden bestaar af aldeles forskelligartede Bestanddele. Men ogsaa med Hensyn til Realiteten — det